

MITY GRECKIE

Kolorowa
Klasyka

Bajki dla dziewczynek – marzenia

Anna Jagoda, Aleksandra Raczyk,
Katarzyna Rebuś-Gumółka

Poznaj inne książki z serii!

- wartościowe i mądre opowiadania
- tematyka rozwijająca wiedzę i wrażliwość dziecka
- piękny literacki język
- kolorowe, przepiękne ilustracje

Bajki dla dziewczynek
Małgorzata Białek

Bajki dla chłopców
Małgorzata Białek

Mądre bajki
Agnieszka Antosiewicz

Mądre bajki – przyjaźń
Agnieszka Antosiewicz

Mądre bajki – pozytywne myślenie
Agnieszka Antosiewicz

Lucyna Szary

MITY GRECKIE

Redakcja i korekta:
Agnieszka Antosiewicz, Maria Zagnińska

Ilustracje:
Mikołaj Kamler

ISBN 978-83-7517-898-2

© Copyright by Wydawnictwo GREG® Sp. z o.o.

2024

Wydawnictwo GREG®
ul. Klasztorna 2B
31-979 Kraków
tel. (12) 680 15 50
www.greg.pl

Księgarnia internetowa: www.greg.pl

Znak firmowy GREG® zastrzeżony w Urzędzie Patentowym RP.
Wszystkie prawa zastrzeżone.
Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana
lub przedrukowana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®.

Layout okładki:
Aleksandra Zimoch

Wykorzystano ilustracje:
MatiasDelCarmine, tantrik71, Toltemara, Thumbelina/Shutterstock.com

Skład:
Pracownia Register

NAJWAŻNIEJSZE MITY

SYZYF – NIEPOPRAWNY KRÓL KORYNTU

Król Syzyf był potężnym władcą znanym w całej Helladzie. Pochodził z niezwykłego rodu – był synem króla Eola i prawnukiem Deukaliona i Pyrry. Ze swoją żoną, Plejadą Merope, mieszkał we wspianym pałacu, a z jego licznych tarasów codziennie podziwiał port, do którego przyływały liczne statki pełne towarów, oraz wspiane miasto z licznymi placami, świątyniami, bogatymi domami mieszkańców. Król cieszył się uznaniem i szacunkiem poddanych, a także niezwykłą przychylnością bogów. Jako jeden z nielicznych śmiertelników bywał zapraszany na Olimp, do siedziby samego Zeusa...

Władza, bogactwo, szacunek u poddanych, przychylność bogów – wszystko to ma król Koryntu. Również na zdrowie nie może narzekać. Mimo że ma już swoje lata, nadal jest silny, zdrowy i nic mu nie dolega. Zeus wie, że to działanie ambrozji i nektaru, które Syzyf często podkrada niepostrzeżenie z olimpijskiego stołu. Król bogów nie gniewa się, czasem pogrozi mu palcem i uśmiechnie się dobrotliwie. Któż nie chciałby spróbować boskiego jadła? Jest jednak rzecz, której Syzyfowi nie wolno zrobić.

– Syzyfie – przypomina mu Zeus – pamiętaj, że nie wolno ci zdradzać, co dzieje się na Olimpie i o czym tutaj rozmawiamy.

– Zeusie, pamiętam, dotrzymam słowa – zapewnia już któryś raz z kolei król.

Były to jednak tylko zapewnienia, gdyż niepoprawny Syzyf miał straszną wadę, nad którą nie potrafił zapanować. Przechwalał się swymi znajomościami z bogami, w dodatku był też plotkarzem. Lubił się popisywać przed gośćmi i zdradzał im nowinki z Olimpu. Nie były to na szczęście jakieś wielkie tajemnice, więc bogowie mu wybacжали. Ileż to już razy lekkomyślny król obiecywał poprawę, tego i sami bogowie nie pamiętali.

Podobno pierwsze poważne ostrzeżenie od Zeusa otrzymał, gdy poskarżył bogu – rzece Asoposowi, że Zeus porwał jego córkę, gdyż zakochał się w niej. Tego było już za wiele.

– Syzyfie – zawołał Zeus – jak mogłeś tak uczynić! Chcesz się wtrącać w sprawy boskie?! Nadużyłeś mojej gościnności. Ostrzegłem cię! – i cisnął gromem. Jego głos był tak potężny i groźny, że dotarł do pałacu króla z samego wysokiego Olimpu. Plotkarz Syzyf przez długi czas nie pokazywał się na Olimpie. Gniew króla bogów minął i Hermes przybył z nowym zaproszeniem. Teraz król Koryntu obiecał, że będzie bardzo uważał na to, co i do kogo mówi. Niestety, niepoprawny władca dopuścił się poważnego świętokradztwa i wyjawił śmiertelnym wielką boską tajemnicę.

Tego było już za wiele, Zeus wysłał po niego boga śmierci Tanatosa. Tymczasem przebiegły Syzyf przygotował się na tę wizytę. Gdy Tanatos pojawił się u niego w pałacu, pojmał go, zakut w kajdany i uwięził głęboko w podziemiach, po czym zaszył się w pałacu i żył sobie spokojnie w Koryncie. Wraz z nim zdrowiem cieszyli się wszyscy śmiertelnicy. Na Ziemi nikt poważnie nie chorował, nie było żadnych śmiertelnych wypadków, ludzie żyli szczęśliwie.

Minął jakiś czas, Cerber strzegący wejścia do Hadesu nudził się, a Charon czekał na próżno w swej łodzi na kolejnych pasażerów. Mieszkańcy Podziemi też dziwili się, że nikt z ich bliskich nie pojawia się w krainie zmarłych. Hades nie wiedział, co się dzieje, więc udał się do Zeusa na Olimp.

– Zeusie, czy wprowadziłeś jakieś nowe boskie zmiany na Ziemi? A może dałeś ludziom nieśmiertelność, bo nikt od dawna nie przybył do Hadesu – pytał zdziwiony.

– Ależ Hadesie, niedługo przybędzie do ciebie sam Syzyf, wystanę po niego do Koryntu Tanatosa.

– Tanatosa? Od dawna na niego czekam. W Hadesie go nie ma, kazałem przeszukać całe królestwo – zapewnił Hades.

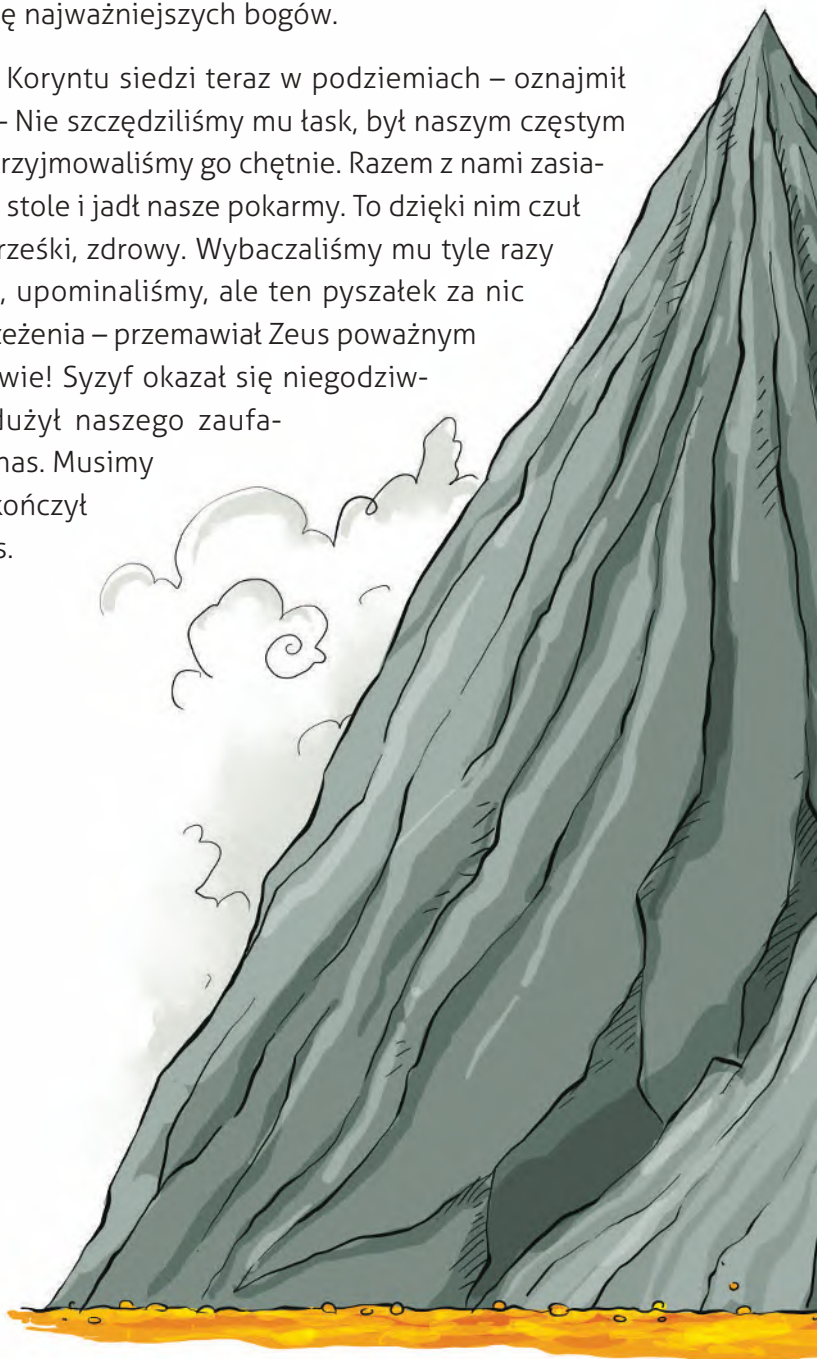
Zeus postanowił całą sprawę wyjaśnić i wysłał Aresa, aby odszukał Tanatosa. Przebiegły Syzyf był i na taki obrót sprawy przygotowany i już wcześniej omówił ze swoją żoną, co ma zrobić, gdy bogowie pozbawią go życia. Nakazał jej, aby nie odprawiała obrzędów pogrzebowych, a wtedy jego dusza nie będzie mogła przekroczyć granic Hadesu. Merope zrobiła tak, jak jej mążonek przykazał.

Tymczasem dusza Syzyfa błąkała się, król lamentował głośno i utyskiwał na niedobrą żonę. Hades wystuchał go i pozwolił mu na powrót do świata żywych, aby mógł dopilnować swego pochówku. Przebiegły Syzyf oszukał boga. Powrócił do swego

pałacu, znowu się w nim zaszły i szczęśliwie żył jak dawniej. Mi-
jały lata, aż pewnego razu Hades przypomniał sobie o królu Ko-
ryntu. Tym razem to Hermes go odszukał, a Tanatos nie dał się
zaskoczyć. Przebiegły król znalazł się w świecie zmarłych. Bo-
gowie już się nie nabiorą na jego kłamstwa i sztuczki. Oto Zeus
zwołał na naradę najważniejszych bogów.

– Bogowie, król Koryntu siedzi teraz w podziemiach – oznajmił
Gromowładny. – Nie szczędziłyśmy mu łask, był naszym częstym
gościem, a my przyjmowaliśmy go chętnie. Razem z nami zasia-
dał przy boskim stole i jadł nasze pokarmy. To dzięki nim czuł
się taki młody, rześki, zdrowy. Wybaczałyśmy mu tyle razy
jego gadulstwo, upominaliśmy, ale ten pyszałek za nic
miał nasze ostrzeżenia – przemawiał Zeus poważnym
głosem. – Bogowie! Syzyf okazał się niegodziw-
cem, który nadużył naszego zaufa-
nia i znieważył nas. Musimy
go ukarać! – zakończył
wzburzony Zeus.

– Bogowie! – teraz głos zabrał Hades. – Ten przebiegły i zachłanny król chciał zmienić odwieczny porządek, aby tylko ratować siebie. Uwięził boga śmierci Tanatosa, oszukał też mnie – boga Krainy Zmarłych! Dopuścił się świętokradztwa, nakazując żonie, aby nie grzebała jego ciała i postąpiła wbrew prawom boskim. Musimy go ukarać! – zakończył Hades.

– Tak, aby nie miał już czasu na rozmyślenia o kolejnej ucieczce – dodał Hermes.

Obrady nie trwały długo, niegodziwiec Syzyf został surowo ukarany. Przebywa w Hadesie i wtacza ciężki kamień pod górę, a gdy jest już przy samym szczycie, gładz stacza się w dół. Władca będzie musiał wykonywać tę pracę bez końca, przez całą wieczność.

NA DWORZE OJCA W ATENACH

Tezeusz dotarł do Aten, a wraz z nim wieści o jego niezwykłych czynach. Król Ajgeus jeszcze nie wiedział, kim jest młodzieniec, lecz jego żona Medea znała tajemnicę i namawiała męża, aby zgładził przybysza. Gdy Tezeusz podczas uczyty w pałacu wziął miecz, aby odciąć kawał pieczeni, król rozpoznał broń. Po chwili poznał również sandały. Okrutną Medeę wygnał z Aten. Teraz mógł w pełni cieszyć się z powrotu syna, następcy tronu, któremu będzie mógł przekazać władzę. Ateńczycy też się cieszyli i byli dumni ze swego herosa.

– Uwolnił nas od złoczyńcy Epidaurosa i okrutnika Prokrusta! – krzykali zachwyceni.

– Droga lądowa do Aten jest bezpieczna, bez obaw możemy podróżować – mówili zadowoleni kupcy.

– Cieszymy się! Mamy swojego herosa! Ateny będą bezpieczne pod jego rządami! – wołali mieszkańcy Aten i okolicznych gmin.

Życie w mieście i okolicy upływało spokojnie, a gdy Tezeusz zabił byka przywiezionego przez Heraklesa, który niszczył i pustoszył krainę, radość była jeszcze większa. Nie trwała jednak długo.

Oto do portu przyłynął statek od króla Krety. Ateńczycy muszą złożyć coroczną daninę z siedmiu młodzieńców i siedmiu dziewcząt. Głodny potwór Minotaur czeka, aby ich pożreć. Przebywa zamknięty w labiryncie zbudowanym przez słynnego Dedala.

Śmiech i radość zamieniły się w rozpacz i żal. Tezeusz zdecydował, że popłynie na Kretę i zabije potwora. Na okręcie zawieszono czarny żagiel, gdyż nie było powodów do radości, wszystkich czekała okrutna śmierć. Jednak w razie szczęśliwego powrotu Tezeusz i jego załoga mieli wywiesić biały żagiel. Takiego będzie wypatrywał król Ajgeus.

W LABIRYNCIE MINOTAURA

Przybytych zaprowadzono przed oblicze Minosa. Choć władca przyjął ich królewską ucztą, nie mieli ochoty na zabawę. Minosowi nie było żal tych młodych ludzi, chciał się zemścić za śmierć swojego syna Androgeosa, który przed laty przybył do Aten, aby zapolować na byka kreteńskiego, i zginął raniony śmiertelnie jego potężnymi rogami. Co innego poczuła Ariadna – córka Minosa. Zapałzona w przystojnego, postawnego Tezeusza, postanowiła mu pomóc.

Rankiem, gdy zostali doprowadzeni przez straż do wejścia do labiryntu, księżniczka podała herosowi kłębek nici i powiedziała, co ma robić, aby nie zgubić drogi. Powoli wkroczyli w mrok przepastnych i ciemnych korytarzy. Tezeusz szedł pierwszy, rozwijał motek i wchodził powoli w głąb budowli. Ryk krwiożerczego Minotaura stawał się coraz głośniejszy, w końcu zobaczył bestię w olbrzymiej kamiennej komnacie. Nie zawahał się ani chwili, powalił pół człowieka, pół byka i zaczął dusić go tymi rękami. Gdy słabnący potwór przysiadł na moment, aby złapać oddech, Tezeusz wyjął miecz i śmiertelnie go ugodził. Minotaur został zabity.

Dziewczęta i młodzieńcy wzniesli okrzyki radości, ale nie trwały one długo, gdyż teraz musieli wydostać się z tej przemyślnej i niebezpiecznej budowli. Tezeusz ostrożnie zwijał kłębek i wszyscy szczęśliwie wyszli. Gdy ujrzeli światło dzienne, odetchnęli. Nie mieli jednak czasu, jak najprędzej musieli się udać na okręt. Minos na pewno będzie ich ścigał.

Wraz z Tezeuszem w drogę do Aten udała się również Ariadna. Królowna, dając herosowi kłębek nici, wymogła na nim obietnicę, że zabierze ją do Aten.

ORFEUSZ I EURYDYKA

Upodnóża wysokiej góry w gaju oliwnym przechadza się piękna para. To król Tracji, wpatrzony w swą ukochaną małżonkę, najpiękniejszą z driad, delikatnie uderza w struny liry.

Melodyjne dźwięki i delikatny śpiew niosą się daleko, odbijają echem od skalistych stoków, płyną szeroko po gajach, łąkach. Cudowny śpiew i czarowna gra sprawiają, że strumyki przycichają i płyną leniwie, głośne i szczebiotliwe ptaki cichną, nawet dzikie zwierzęta wstuchują się w dźwięki muzyki. To kolejna pieśń o miłości, jaką Orfeusz ułożył dla swej żony Eurydyki.

Poznali się na Olimpie w pałacu Zeusa, gdzie król Tracji został zaproszony jako największy i najwspanialszy śpiewak, aby podczas uczty umilić bogom czas swą czarowną grą. Piękna nimfa słyszała o wspaniałym Orfeuszu, który swoją grą potrafi oswojać dzikie

SPIIS TREŚCI

3 CZYM SĄ MITY?

4 POWSTANIE ŚWIATA

Pierwsi bogowie i tytani **5**

Bogowie olimpijscy **7**

8 POWSTANIE CZŁOWIEKA I PROBLEMY PIERWSZEGO POKOLENIA LUDZI

NAJWAŻNIEJSZE MITY

13 SYZYF – NIEPOPRAWNY KRÓL KORYNTU

18 DEMETER I PERSEFONA

21 MIT O DEDAŁU I IKARZE

27 HERAKLES I JEGO 12 NIEZWYKŁYCH PRAC

I praca

Herakles zabija lwa **29**

II praca

Herakles wyprawia się na hydrę lernejską **30**

III praca

Herakles łąpie łanię ceryntyjską **31**

IV praca

Herakles wyprawia się na dzika erymanckiego **33**

V praca

Herakles czyści stajnię Augiasza **33**

VI praca

Herakles zabija ptaki stymfalijskie 35

VII praca

Herakles łapie słynnego byka kretańskiego 37

VIII praca

Herakles ujarzmia konie Diomedesa 38

IX praca

Herakles zdobywa cudowny pas królowej Hipolity 39

X praca

Herakles wyprawia się na woły Gerionesa 41

XI praca

Herakles zrywa złote jabłka z ogrodu Hesperyd 43

XII praca

Herakles udaje się do Hadesu i przyprowadza Cerbera 44

49 TEZEUSZ – NAJSŁYNNIEJSZY ATEŃSKI HEROS

Wyrocznia delficka 49

Dzieciństwo Tezeusza 50

Odkrycie tajemnicy 50

Pierwsze heroiczne czyny 51

Na dworze ojca w Atenach 52

W labiryncie Minotaura 53

Tezeusz zostawia Ariadnę 54

Szczęście miesza się z rozpaczą 54

Wielkie dokonania Tezeusza 55

Inne dokonania herosa 55

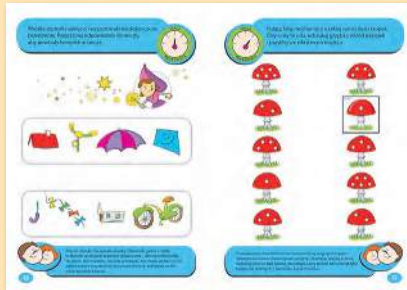
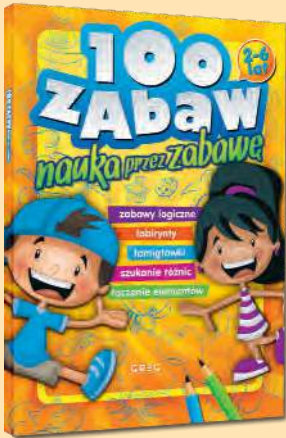
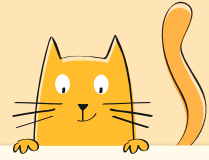
Wygnanie 57

Powrót w chwale do Aten 57

58 ORFEUSZ I EURYDYKA

Nauka przez zabawę!

100 zabaw – nauka przez zabawę

Ewa Sajek

101 zabaw – nauka przez zabawę

Ewa Sajek

- **rozwijające, ciekawe zadania**
- **wszystkie ulubione typy ćwiczeń – labirynty, łączenie par, szukanie różnic i inne**
- **zróżnicowany poziom trudności**
- **propozycje tematów rozmów**
- **dopracowana grafika**

Piosenki dla dzieci na każdy dzień

Praca zbiorowa

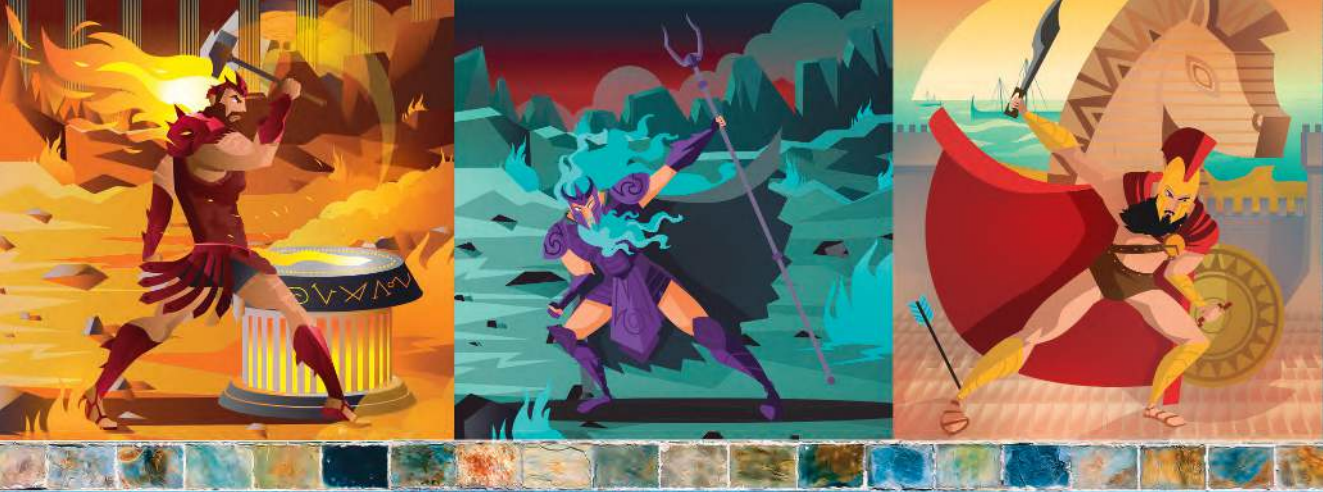

- **znane i lubiane szlagiery**
- **zapis nutowy każdego utworu**
- **piękne kolorowe ilustracje**
- **nagrania do utworów w wersjach wokalnych i karaoke dostępne pod kodem QR**

Pełnej oferty szukaj w najlepszych księgarniach i na

www.greg.pl

Niezwykły, mityczny świat wciąż fascynuje i rozpala wyobraźnię kolejnych pokoleń. Przedstawiamy zestaw najpopularniejszych i najważniejszych mitów, dzięki któremu każde dziecko będzie mogło odwiedzić **Olimp**, poznać nadludzką siłę **Heraklesa**, wstąpić z **Orfeuszem** do krainy zmarłych lub wzbić się ku słońcu z **Ikarem**.

Wyrusz w fascynującą podróż do starożytnych czasów!

W serii ukazały się:

Co warto wiedzieć o krajach

Polskie święta i zwyczaje

Legendy polskie

Grosz do grosza, czyli ekonomia wierszem

...i inne tytuły!

ISBN 978-83-7517-898-2

9 788375 178982 >

K Kolorowa
Klasyka

ul. Klasztorna 2B, 31-979 Kraków

www.greg.pl